

revelfærd. Bare for at bringe det helt på det rene. I øvrigt led også hr. Henrik Dam Kristensen og hr. Kristen Touborg af den samme forvirring omkring ressortfordelingen på de her to områder. Men det mener jeg vi kan sortere fra på nuværende lidt sene tidspunkt.

Bare et par korte bemærkninger til nogle af ordførernes indlæg.

Til hr. Henrik Dam Kristensen: Med hensyn til den rapport om udsætning af vildt, som Dyrenes Beskyttelse har lavet, vurderer vi i øjeblikket, om det på basis af den rapport vil være nødvendigt at justere i de gældende regler. Så det er udtryk for en imødekommenhed over for de bemærkninger, der faldt. Det er også det samme til hr. Kristen Touborg.

Blot måske en lille bemærkning i forbindelse med Newcastle disease. Sagen var jo den, at spredningen specifikt i det sønderjyske område skete så ukontrolleret, fordi det måske var en handel efter jyske metoder, nemlig uden bilag. Derfor kunne vi ikke spore den handel, der var foregået med høns på det tidspunkt, og derfor kunne vi ikke finde tilbage. Det var det, der var hele problemet, og det, der gav os et voldsomt besvær i forbindelse med Newcastle disease.

Men jeg vil godt sige tak for den langt overvejende støtte, der har været til forslaget. Jeg skal i hvert fald fra min side tilsige en hurtig og effektiv udvalgsbehandling, hvor vi også vil få lejlighed til at drøfte nogle af de spørgsmål, som hr. Mogens Nørgård Pedersen rejste omkring § 11.

Jeg tænkte det nok.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det har afstedkommet en kort bemærkning fra hr. Keld Albrechtsen, men der er smil på læben, så det går nok.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren havde naturligvis ret i, at den risiko forelå, at jeg ville bede om ordet igen. Men det var nu først og fremmest, fordi jeg et øjeblik frygtede, at ministeren ikke ville svare på det indlæg, hr. Mogens Nørgård Pedersen holdt, for den paragraf, der er omkring kloning og genmodificerede, gensplejsede ting, er jo en dybt alvorlig paragraf, hvis den er ment på den måde, at der dermed er åbnet for, at ministeren kan bestemme, at vi f.eks. kan have klonede dyr i produktionen i Danmark. Det kræver en alvorlig uddybning, det er indlysende.

Så vil jeg bare sige, at de paragraffer, der er om registrering af producenter, de står altså i det her lovforslag, og det, min kritik bl.a. går på, er, at man laver et bureaukрати for de små producenter, især de allermindste, som gør, at det i realiteten er umuligt for dem. Det er jo noget, der følger af det her lovforslag og den bemyndigelse, ministeren får.

Det er bare, for at de, der lytter til debatten, ikke skal tro, at alt det, jeg har sagt, vedrører en eller anden anden lov, som slet ikke er til behandling. Det er faktisk paragraffer, der står heri.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om dyrlæger.

Af fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel). (Fremsat 26/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Kirk (V):

Der er i den senere tid konstateret mangel på konsekvens og indgriben fra dyrlægernes side. Det rettes der op på med den nye dyrlægelov.

Kl. 21.15

Loven understreger dyrlægernes ansvar for dyrenes velfærd, sundhed og hygiejne, medicin-anvendelse og andre områder, der relaterer sig til fødevarer-sikkerheden.

Lovforslaget må ses i sammenhæng med det fremsatte lovforslag om hold af dyr. Den besætningsansvarliges anvendelse af veterinær medicin foreslås flyttet til lov om hold af dyr. Herved

kommer lov om dyrlæger kun til at vedrøre dyrlægers rettigheder og pligter, de veterinære laboratorier og de veterinære sundhedsråd.

Den bærende tankegang bag de to lovforslag er, at den, der holder dyr, og den til dyreholdet knyttede dyrlæge, påtager sig et omfattende ansvar for dyrene. Overholder dyrlægen ikke reglerne i denne lov, kan han øjeblikkeligt frakendes autorisation. Derefter er det muligt at prøve denne frakendelse ved domstolen.

Lovens bestemmelser om den besætningsansvarliges anvendelse af lægemidler foreslås flyttet til den nye lov om hold af dyr. Herved bliver alle bestemmelser, der vedrører den besætningsansvarliges pligter og rettigheder i relation til at holde dyr, samlet i en lov, samtidig med at loven om dyrlægegeringen m.v. foreslås ændret til lov om dyrlæger, hvorved den alene kommer til at vedrøre dyrlægers rettigheder og pligter.

Af nye bestemmelser kan nævnes reglen om at begrænse muligheden for at forelægge konkrete sager for det veterinære sundhedsråd, således at rådet bedre får mulighed for at afgive udtalelser om spørgsmål af generel karakter og lovgivning.

Det fremgår endvidere af lovforslaget, hvilke muligheder der er for udlevering af medicin til landmanden henholdsvis med og uden sundhedsrådgivende samtaler. På dette område er forholdene nogenlunde uændrede for svinebedrifter, mens der for kvægbedrifter foreslås en del forbedrede muligheder. Som nævnt under lov om hold af dyr bliver det muligt at udlevere medicin til behandling af forventede sygdomsudbrud, når dyrlægen konstaterer risikoen og der foreligger en sundhedsrådgivningsaftale.

Dette er et stort plus for dyrevelfærden, da incitamentet til at undlade at ringe efter dyrlægen søndag aften nu er fjernet. Der vil i første omgang blive tale om gennemførelse af et forsøgsprojekt. Hvis landmanden fravælger en sundhedsrådgivningsaftale, har han færre muligheder for at få udleveret medicin.

Vi har allerede oprettet databasen VetStat. Her registreres alt medicinforbrug hos produktionsdyr. På den måde kan markante ændringer i forbruget på den enkelte bedrift give indikationer af, at der er problemer. Sundhedsrådgivningsaftalen kombineret med VetStat giver dyrlægerne og Veterinærdirektoratet en unik mulighed for straks at gribe ind over for de få landmænd, der ikke længere kan overskue en god behandling af deres dyr.

Venstre støtter forslaget. Også her har jeg på De Konservatives vegne lovet at sige, at de tilslutter sig lovforslaget.

Henrik Dam Kristensen (S):

Også det her lovforslag finder Socialdemokratiet positivt at ministeren sammenskriver og moderniserer. Jeg er faktisk sikker på, at det både er rigtigt og fornuftigt. Jeg kan se, at der er en masse positive elementer i lovforslaget, som vi fra Socialdemokratiets side er enige i, og derfor skal der sådan set ikke bruges så meget tid på det, men blot her konstateres, at det går i den rigtige retning.

Når man læser lovforslaget igennem og måske specielt bemærkningerne, synes jeg ikke, at det er verdens nemmeste stof. Det er ikke ministerens skyld, det er nok nødvendigt af hensyn til juraen. Men det stiller store krav til ministerens pædagogiske evne at forklare og udlægge teksten. For Socialdemokraterne er det faktisk vigtigt at få svar på følgende spørgsmål:

For det første: Betyder loven, at dyrlægerne får skærpet anmeldelsespligt til at anmelde dårlig dyrevelfærd, både når de støder på den ude i den enkelte besætning, og når de møder den ved tilsyn på slagterierne? Der er ofte sager, hvor man spørger sig selv om, hvorfor det ikke er blevet anmeldt, før det kom så vidt. Så kravet om skærpet anmeldelse er vigtigt.

For det andet: Betyder loven en mindre anvendelse af medicin? Formålet med loven må vel være, at dyrlægens faglige viden kommer til at stå stærkt, når det gælder staldindretning, trygge besætninger, fravæning osv. Det er væsentlige faktorer, når der gælder forbruget af medicin, så også den faktor er vigtig.

For det tredje: Lovforslaget betyder, at den besætningsansvarlige kan indlede en behandling af en sygdom, som dyrlægen ikke selv har givet en diagnose. Socialdemokratiet vil måske ikke afvise det, men jeg vil bare gøre opmærksom på, at her kommer ministerens pædagogiske evne på en prøve for at overbevise os.

Kl. 21.20

Og for det fjerde: Hvad betyder det her lovforslag for begrebet landevedsdyrlæger? Socialdemokratiet er faktisk meget optaget af de mange dyrlæger, som samvittighedsfuldt passer deres praksis, som tager sig af stort og småt i hverdagen, men som ofte oplever en urimelig konkurrence fra folk, som har travlt i hverdagen, og som når masser af sundhedsrådgivningsaftaler.

Jeg tror, vi er ved at miste noget af det, der var det bærende og det vigtige i hele vores sundhedsrådgivning, når det gælder begrebet landevedsdyrlæger. Det vil selvfølgelig være vigtigt for Socialdemokratiet at vide, hvad lovforslaget betyder på det område.

Som sagt finder vi, det er vigtigt, at de to lovforslag kommer. Socialdemokratiet vil være optaget af, at der er et samlet billede, som ser fornuftigt ud, så det, når Folketinget er færdig med behandlingen, står klart, at vi har sikret både bedre dyrevelfærd og bedre fødevarerikkerhed.

Christian H. Hansen (DF):

Som nævnt i lovforslaget er et af formålene at skabe større klarhed over gældende ret, og det præciseres også, at i den eksisterende lov har der været lavet en masse ændringer, som gør, at det, det er blevet sammenkøgt til, faktisk er endt i noget, der hedder uoverskuelighed.

Vi er i Dansk Folkeparti enige i, at det er godt, at man nu får ryddet op i det, og vi ser positivt på, at man forbedrer det. Vi mener ligeledes, at det er ganske vigtigt, at den dyrlæge, der er tilknyttet et dyrehold, påtager sig et stort ansvar for dyrenes sundhed samt hygiejne, men så sandelig også for medicinanvendelsen.

Netop medicinanvendelsen har der været en del debat om. Vi kender jo alle sagerne om de såkaldte landevedsdyrlæger. Her er der efter min opfattelse ingen tvivl om, at den økonomiske afhængighed mellem besætningsejeren og dyrlægen spiller ind. Derfor ville det være rart, hvis ministeren her i dag kunne komme lidt nærmere ind på nogle af de ting, der er skitseret i §§ 14 og 15.

I § 15 står der direkte, at bestemmelsen giver ministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om udlevering og ordinerer af receptpligtige lægemidler til besætninger med eller uden sundhedsrådgivningsaftale. Og der er yderligere en bestemmelse, der giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler for udlevering og ordinerer af receptpligtige lægemidler til dyr, der ikke anvendes til konsum.

Hvor langt vil ministeren gå her? Ender det ud i en total liberalisering? Hvordan skal vi undgå de sager, der har været om masseudlevering af medicin? Både når det gælder udlevering af medicin, og når det gælder selve dyreværnsloven, er det ikke et ubetydeligt problem, at dyrlægen i langt de fleste tilfælde vil være tilkaldt og betalt af den person, der efterfølgende skal foretage anmeldelsen.

Kunne man f.eks. forestille sig, at hvis risikoen for at miste en kunde er stor, er der altså også en risiko for, at man ser lidt igennem fingre med, hvad der er sket det pågældende sted? Måske vejledning og rådgivning til ejerne kommer noget over den grænse, der i de to lovforslag er tænkt at være grænsen for anvendelsen af lovgivningen?

I Dansk Folkeparti ser vi derfor gerne, at man kommer til at køre efter en kontrol, der arbejder efter faste retningslinjer, og som er økonomisk uafhængig af dyreejeren.

Jeg kunne forestille mig, at man strammede lidt op om sundhedsrådgivningsrapporterne, så der tillige kom notater med om velfærdsforhold, altså en form for halvårlig statusrapport. Den skulle indeholde både sundheds- og dyrevelfærdsmaessige oplysninger. På den måde kunne man måske give kontrolmyndighederne et værktøj til at udpege risikobesætninger både med hensyn til medicinanvendelse og med hensyn til dyrevelfærd.

Jeg ved godt, at man i lovforslaget har gjort nogle bemærkninger om sundhedsrådgivningsrapporterne osv., men de fleste steder er det efterfulgt af en hjemmel til, at ministeren skal udarbejde nogle regler. Dansk Folkeparti vil meget gerne have hånd i hanke med disse regler, og hvad de ender ud i.

Vi har jo en liberal minister og ikke et ondt ord om det, men sikkerhedslinjerne skal spændes fast, så vi undgår de mange kedelige episoder på medicinområdet, men så sandelig også på dyrevelfærdsområdet, som vi har fået kendskab til her på det sidste.

Med disse bemærkninger vil Dansk Folkeparti se frem til et konstruktivt udvalgsarbejde. Vi ser positivt på intentionerne i selve lovforslaget, men som nævnt er der nogle ting, vi ønsker skal præciseres under den kommende udvalgsbehandling.

Kl. 21.25

Kristen Touborg (SF):

Lovforslaget her er mere overskueligt end de love, der hidtil har været gældende på området. Det hilser vi med tilfredshed. Men der er vel ikke sådan en grundlæggende ændring med lovforslaget her, og det er vel ikke godt nok til at ændre væsentligt på de eksisterende forhold. Det er vores opfattelse, at det er det nok ikke.

Det, der er behov for at ændre, er jo, at man ikke så meget ser dyr som et produktionsapparat, men som dyr, altså at man har styr på, at det

er dyr, man arbejder med og ikke maskiner. Den grundlæggende del kan vi selvfølgelig ikke ændre med en dyrlægelov. Men vi kan alligevel gå ud og sikre, at der bliver en rimelig kontrol fra det offentlige med, at der ikke sker dyremis-handlinger eller behandling af dyr, som ikke er etisk forsvarlige.

Jeg er desværre bange for, at det ikke kun er landevejsdyrlæger, der er problemet. Jeg tror, at problemet er lidt større end det, man sådan almindeligvis har kaldt for problemet med motorvejsdyrlæger, tror jeg, man kalder dem.

Vi synes, at landmanden naturligt først og fremmest har ansvaret for dyrenes velfærd. Det er der ingen tvivl om. De praktiserende dyrlæger skal vejlede landmanden og påpege, hvis dyrene er opstaldet på en uhensigtsmæssig måde, der betyder dårlig eller halvdårlig dyrevelfærd.

I tilfælde af vanrøgt skal dyrlægen naturligvis straks foretage en anmeldelse til myndighederne, men det betyder altså ikke, at de praktiserende dyrlæger kan udføre en tilstrækkelig dyrevelfærdskontrol alene. Man skal huske på, at de praktiserende dyrlæger er lønnet af landmanden, og derfor kan man ikke forvente en fuldstændig uvildig vurdering.

Her er der behov for, at det offentlige tager en stor del af kontrolopgaven. Det kan gøres på flere måder. Man kunne jo have en hærskare af offentligt ansatte dyrlæger til at være kontrollanter ude i besætningerne indtil flere gange om året. Det er jeg ikke så sikker på vil være en god løsning bl.a. på grund af økonomien. Jeg tror, man skal se sig om efter andre løsningsmodeller, og jeg vil godt gøre opmærksom på, at Dansk Dyrlægeforenings formand, Per Thorup, offentligt har fremlagt et bud, som jeg finder virker ret fornuftigt.

Forslaget går kort fortalt ud på, at dyrlægen ved hvert rådgivningsbesøg noterer besættningens dyrevelfærdstilstand i journalen. En gang om året indsendes en statusrapport, som er underskrevet af både dyrlægen og landmanden til veterinærtjenesten, der så kan anvende rapporten ved udvælgelsen af besøg efter den nye 5-pct.-ordning, som er gældende fra den 1. januar 2004. Det forekommer mig at være en rimelig ubureaukratisk og praktisk gennemførlig model. Hvorvidt 5 pct. velfærdsbesøg så er nok, er jeg langt fra overbevist om, men det vil vi vende tilbage til.

Vi vil gå ind i udvalgsarbejdet med henblik på at få et godt resultat ud af den her lovgivning.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg er lige ved at sige her, at jeg er ved at mene, at hr. Kristen Touborg er kommet lidt for langt væk fra det praktiske landmandsliv. Sagen er jo, at via gødningsregnskab kommer de fra Plantedirektoratet og kontrollerer. De tæller dyr og det hele. Vi har Vestat, vi har rejseholdet for kvæg, og nu kommer der kontrol af øremærket. Der er efterhånden rigeligt med forskellige personer, der kommer ind og ser på disse dyr, og der er vel ingen af disse stalde, der bygges i dag, som ikke er bygget ud fra, som vi siger, at dyrene skal have den bedste velfærd, der kan findes til dem på nuværende tidspunkt.

Kl. 21.30

Endelig har vi jo i den sidste ende et sted, hvor der i hvert fald overhovedet ikke kan være et problem landmanden og dyrlægen imellem, og det er på slagteriet. Der har vi måske nok lidt til mangle, at dyr med benproblemer og med såkaldte skuldarsår blev afvist, men når vi kommer derhen, er vi nok mere ovre i dyreværnsloven end i denne. Men der er masser af muligheder i øjeblikket. Og den med, at man er afhængig, fordi man får sin betaling af landmanden, vil jeg sige er for langt ude.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Jens Kirk, at vi ikke vil kontrol for kontrollens skyld, men vi vil have en tilstrækkelig kontrol til, at vi kan have en ordentlig dyrevelfærd.

Når hr. Jens Kirk siger, at der er rigelig kontrol i forvejen, så må jeg jo minde om, at sagen om skuldarsår, som er højaktuel lige nu, sådan set ikke er af ny dato. Den har vel i hvert fald eksisteret i 15 år. Så det er jo ikke tegn på, at kontrollen har været god nok.

Så vil jeg medgive, at der har også været nogle dyrlæger på slagterierne, som ikke har råbt op om, at der var urimelige forhold i forbindelse med f.eks. skuldarsår. Men det må jo betyde, at der må være en minister, der nærmere præciserer, hvad det er, der skal ses efter, og hvordan der skal skrives ind, så det må vi jo nok herinde tage en del af ansvaret for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det afstedkom nye bemærkninger. Først hr. Christian H. Hansen og derefter hr. Jens Kirk.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Først vil jeg sige til hr. Kristen Touborg, at jeg deler hr. Touborgs bekymring omkring tilhørsforholdet mellem dyrlæge og landmand, altså det her direkte forretningsmæssige sammenfald, der jo er.

Nu kan man godt nogle gange komme i tvivl om nogle ting, men når vi snakker om de her medicinsager, der har været fremme, og når vi snakker om dyreværnssagerne, så vil jeg gerne spørge, om hr. Touborg kan hjælpe med en oplysning: Hvor er det, der er afsløret flest sager? Er det ude i besætningerne, eller er det på slagterierne?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Kristen Touborg meget kort: Hvad er det, vi præciserer i de to love her?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Først til hr. Christian H. Hansen: Jeg har ikke nogen statistik over, hvor der er afsløret flest tilfælde, men jeg er ikke i tvivl om, at det er der på slagterierne, altså af de offentlige dyrlæger. Men jeg har som sagt ingen statistik, så det skal jeg nok lade være med at gå meget nærmere ind i.

Så spørger hr. Jens Kirk: Hvad er det, de her to love præciserer? Jeg går ud fra, at hvis jeg taler langt uden om, hvem lovene egentlig henvender sig til, og hvad de præciserer, hvis jeg har misforstået emnet, så vil jeg blive stoppet i min ordførertale. Men jeg mener, at det i høj grad er sådan, at spørgsmålet om, at de privatpraktiserende dyrlæger er lønnet af landmanden, i høj grad er en del af det, der er behov for at få præciseret.

Hvis vi skal have mulighed for at have rimelig kontrol med dyrevelfærden, så er der efter min klare opfattelse ingen som helst tvivl om, at vi er nødt til at have en instans, der økonomisk er frigjort fra landmanden, for man kan ikke forvente en uvildig vurdering, når der er et lønforhold imellem de to parter.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Jens Kirk for den tredje og dermed sidste korte bemærkning til hr. Touborg.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg kan forstå, at jeg bliver nødt til at spørge på en anden måde til hr. Kristen Touborg, hvis jeg skal have et svar. Præciseres det ikke i de to love, at både landmanden og dyrlægen henholdsvis kan fratages deres ret til at holde dyr og have dyrlægeautorisation? Er det ikke det, det går ud på? Mener hr. Kristen Touborg ikke, at begge parter har så stor ansvarsfølelse, at økonomien faktisk ikke kommer sagen ved?

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Når jeg beder om en kort bemærkning, så er det, fordi jeg blev i tvivl om, hvorvidt jeg havde forstået hr. Kristen Touborg rigtigt, når jeg lytter til hr. Jens Kirks nærmest aggressive adfærd. Er det rigtigt forstået, at det, der blev foreslået, i realiteten er forholdsvis simpelt, nemlig at den praktiserende dyrlæge sammen med den besætningsansvarlige eksempelvis en gang om året afgiver en form for erklæring på, at dyrevelfærd og andre sundhedstilstande er i orden på den pågældende besætning? Så kan de kontrolmyndigheder, som vi så i øvrigt alle sammen er enige om, skal være der, så vælge ud i forhold til det, og om det skal være 5 pct. eller mere, det kan man altid diskutere.

Det, jeg kunne se, der var interessant i det her, var jo den diskussion, der lige har været imellem hr. Jens Kirk og hr. Kristen Touborg, om, hvem der er i lommen på hvem. Hvis alle dyrlæger skal underskrive en sådan erklæring og efterfølgende blive kontrolleret, så gør det det vanskeligere at true med at ville have en anden dyrlæge, for den anden dyrlæge skal i givet fald så også skrive under. Har jeg forstået det rigtigt? Og har jeg det, så forstår jeg ikke hr. Jens Kirk.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg kan kvittere og sige til hr. Henrik Dam Kristensen, at han har forstået det rigtigt. Det er såmænd kun det, man ville lægge ind som en praktisk vinkel og dermed i virkeligheden forbedre muligheden for, at der er en uvildig vurdering.

Dermed har jeg sådan set også svaret hr. Jens Kirk, for det er jo sandt nok, at man fratages retten til både at praktisere som dyrlæge og holde dyr, men det kræver jo dog, at forholdene bliver

opdaget. Og jeg må sige, at som forholdene har kørt indtil nu, er der ikke blevet opdaget så forfærdelig mange ting. Det er jo ikke sådan, at man kan sige, at en yderligere præcisering af, at det er ulovligt, hvad der foregår, nødvendigvis betyder, at tingene kommer på bordet. Det ser jeg nødvendigvis ingen sammenhæng i.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er en interessant diskussion, der har været om spørgsmålet om en årlig erklæring. Det er en tanke, jeg også selv har været inde på tidligere i forbindelse med nogle alvorlige tilfælde af vanrøgt af dyr, som vi havde ovre i Østjylland, hvor jeg kommer fra. Jeg synes, det kunne være overordentlig positivt, hvis man i forbindelse med behandling af det her lovforslag kunne få vedtaget en sådan ordning. Jeg har i hvert fald ved at lytte til debatten kunnet danne mig det indtryk, at der er et flertal af partier, der ønsker, at vi skal gøre noget ved spørgsmålet om at skabe instrumenter til at øge uafhængigheden mellem dyrlæge og landmand, og det kunne det her så være et redskab til. Så jeg vil i hvert fald under alle omstændigheder håbe, at det kunne blive et resultat, som eventuelt kunne komme ind i forbindelse med et ændringsforslag.

Så stiller hr. Kristen Touborg den problemstilling op, hvad man mere grundlæggende gør ved spørgsmålet om den afhængighed, der er. Der er jo både en afhængighed mellem dyrlægen og landmanden på den ene side og en afhængighed mellem dyrlægen og apotekeren på den anden. Det betyder, at mange seriøst arbejdende dyrlæger faktisk står med et gevaldigt problem, for hvis de gør deres arbejde ordentligt, risikerer de altså, at de mister kunderne, altså landmændene.

Kl. 21.40

Men der er jo samtidig også det problem, at apotekerne mildt sagt ikke opfører sig pænt. Der er et system med provisionsaftaler og forhold, der gør, at vi har disse såkaldte motorvejslæger. Jeg tror, hr. Henrik Dam Kristensen kaldte dem landevejsdyrlæger. Det var nok et forsøg på at være venlig, det er jo hr. Henrik Dam Kristensens natur. Jeg tror nu nok, de i almindelighed kaldes motorvejslæger, som hr. Touborg sagde, men det er nu lige meget. Men i hvert fald er det jo et system, der gør, at f.eks. et enkelt apotek i

Jylland i hvert fald en overgang kunne forhandle hovedparten af den veterinære medicin til dyrlægerne.

Hr. Touborg var inde på en overvejelse, som han ikke førte helt igennem, nemlig ved at spørge, om vi så skal indføre et system med offentlig kontrol. Han konstaterede, at det nok ville blive for dyrt, men han tog jo ikke skridtet fuldt ud og sagde, at dyrlægearbejdet, for så vidt angår de bedrifter, jo så også måtte følge med.

Så ville det jo ikke blive uoverkommelig dyrt. Tværtimod ville det sandsynligvis blive billigere. Det ville simpelt hen sige, at vi ansatte de dyrlæger, der har med landbrugsbedrifter at gøre, ikke dem, der har med kæledyr at gøre, i offentlig tjeneste. Det ville være det billigste og sandsynligvis også mest effektive system. Det vil sige, at det også ville være til stor fordel for landmændene.

Det ville næppe være til fordel for motorvejsdyrlægerne, og det ville næppe heller være til fordel for apotekerne. Men det ville være til fordel for skatteyderne, og det ville være til fordel for landmændene, i hvert fald for de landmænd, der ønsker at overholde reglerne og have en god dyrevelfærd.

Så jeg tror egentlig, at hr. Touborg skal fortsætte sin idéproduktion. Han var lige ved at nå til den rigtige løsning, men så snublede han, lige før han kom til konklusionen. Men jeg synes, vi skal arbejde videre på det. Vi kan jo da i hvert fald i udvalget spørge, hvilke økonomiske fordele der vil være for alle parter ved en sådan ordning.

Nu er det jo ikke sådan, at regeringen går ind for offentlig drift, selv om det viser sig at være det bedste og det billigste. Det har vi jo set i utallige tilfælde. Så med den nuværende regerings deltagelse ville det jo næppe være meget sandsynligt, at vi kunne nå frem til sådan en ordning, men derfor kunne det jo være interessant nok at få det belyst, således at en eventuel kommende regering kunne tage et sådant skridt.

Vi har jo haft mange eksempler på, at privat drift har udviklet sig økonomisk og kvalitetsmæssigt dårligere end offentlig drift i de senere tid. Det gælder inden for plejeområdet og ældreforsorg og mange ting, og det gælder sandsynligvis også på det her område. Jeg synes, at vi, når vi ser på driftsformerne i det danske samfund, mere og mere konsekvent skal gå ind og få gjort op med den dér myte om, at privat drift altid er godt og offentlig drift ikke er så godt. Og det her er et glimrende område at starte på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Kristendemokraterne er overordnet positive over for ønsket om at forenkle lovgivningen og over for det forslag her om at samle gældende love i en enkelt lov. Man kan så altid diskutere, på hvilken måde forskellige love skal struktureres, og om loven som i dette tilfælde skal indrettes mere efter personen end efter gerningen.

Det er lidt pudsig, at det åbenbart skal være en sproglig forbedring at kalde loven lov om dyrlæger i stedet for lov om dyrlægegerning. Hvis jeg skal se det sådan lidt på den sjove måde her sidst på dagen, så kan man jo stille sig selv spørgsmålet, om dyrlæger, nu hvor de altså skal have deres egen lov, bliver undtaget fra de love, vi andre er underlagt, og om vi så også skal til at lave love om landmænd og love om lærere og lov om politikere osv.

Men hvad angår de forskellige nye bestemmelser i forslaget, er vi forholdsvis positive. Vi er dog lidt skeptiske over for den såkaldte interaktive ny sundhedsrådgivning, hvor en dyrlæge kan ordinere eller udlevere receptpligtigt lægemiddel til en besætningsejers indledende behandling af en sygdom, som dyrlægen ikke selv har diagnosticeret. Uanset om det er forudsat, at besætningen er undergivet en sundhedsrådgivningsaftale med udvidet dyrlægeovervågning, vil vi gerne bede ministeren uddybe nærmere, hvad dette så indebærer.

Kl. 21.45

Vi har altså nogle spørgsmål i forbindelse med forslaget, som vi vil forsøge at få opklaret under udvalgsarbejdet, men vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Vi har jo været langt omkring og har også tangeret lovforslag, som overhovedet ikke har noget at gøre med dem, som vi behandler i dag. Senest var det apotekerloven, som også lige fik en tur i manegen, men det er måske, fordi det er sidst på dagen, og koncentrationen kan svigte.

Jeg vil godt understrege, at den bærende tankegang bag de to lovforslag, vi nu har behandlet, er, at henholdsvis den, der holder dyr, og den dyrlæge, der er knyttet til den enkelte bedrift, påtager sig et omfattende ansvar for dyrenes sundhed, for hygiejne, for medicinanvendelse og andre områder, der i det hele taget har

med fødevarer sikkerhed at gøre. Det er netop dyrlægens ansvar, vi har understreget.

Jeg vil godt præcisere én gang til, at bestemmelserne ikke vedrører dyrevelfærd. Dyrevelfærd er omfattet af reglerne i dyreværnsloven, hvor bestemmelserne foreskriver, at en dyrlæge, der bliver bekendt med, at dyr behandles uforvarsligt, skal anmelde forholdene til politiet, medmindre de straks bliver rettet.

Skuldere sårene har også været på tapetet i dag, og det er også meget ubehagelige og uacceptable billeder, vi har set af skuldere sårene. Hvis skuldere sårene skyldes sygdom hos dyrene, vil sygdomstilfældet være omfattet af § 8 i det forslag, vi behandler nu, men hvis skuldere sårene derimod skyldes uforvarlig behandling uden sygdom, er det dyreværnsloven, der gælder. Jeg siger det bare for igen at prøve at skille tingene lidt ad.

Så nogle korte kommentarer til ordførerne, først om de personer, som jeg tror hedder motorvejsdyrlægerne. Men jeg tror nu, det er lige meget, hvad vi kalder dem, for vi ved sådan set godt, hvad vi snakker om.

Vi har jo tidligere haft lejlighed til at drøfte spørgsmålet. Jeg tror, det var i hr. Henrik Dam Kristensens tid som fødevarerminister, vi havde en diskussion om, hvor mange kunder i butikken en motorvejsdyrlæge kan have, og jeg mener, vi fandt en fornuftig løsning, så vi ikke kommer i den situation, at vi ser de meget uheldige eksempler, som vi har været vidne til tidligere.

Hr. Christian H. Hansen talte om masseudlevering af medicin. Her vil jeg godt understrege, at i dag har vi jo et system, der hedder VetStat, der registrerer al udlevering af medicin, så vi kan bruge det som et værktøj til at finde ud af, hvor vi vil sætte kontrollen ind. Ser vi en abnorm høj anvendelse af medicin på en bedrift via VetStat, er det klart, at så vil den blive pillet ud til den særlige kontrol, som fra 1. januar kommer til at omfatte 5 pct. af besætningerne.

Så er der hele diskussionen om dyrlægernes afhængighedsforhold til eller frihed over for kunderne. Det spørgsmål vil vi selvfølgelig gerne give svar på til udvalget under udvalgsbehandlingen, det er indlysende klart.

Så bliver jeg altså nødt til at skuffe hr. Keld Albrechtsen – og jeg tror ikke, det kommer som nogen overraskelse, det kunne jeg næsten forstå på debatten – med at sige, at statsliggørelse af vore dyrlæger vil ikke være et forslag, som vil få støtte fra regeringspartierne. Lad os prøve at hø-

re, hvilke forslag der måtte komme, men jeg er overbevist om, at de modeller, som jeg har hørt skitseret her i dag, ikke vil forbedre situationen i forhold til det, vi kender i dag. Lovforslaget understreger jo netop dyrlægerens ansvar for den besætning, de er sat til at undersøge.

Kl. 21.50

Så har der været en diskussion om, hvorfra der har været flest anmeldelser af skader på dyr: Har det været fra besætningerne, eller har det været fra slagterierne? Jeg kan sige, at vi har ikke nogen statistik over de anmeldelser, der er sket fra de enkelte besætninger, for de bliver ikke registreret. Vi kender kun dem, der er kommet fra slagterierne.

Jeg synes, der har været overvejende positive meldinger fra ordførerne. Det børger jo for, at vi i fællesskab finder frem til en fornuftig udformning af forslaget, og det skal jeg gerne bidrage til.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, og også hr. Christian H. Hansen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren siger, at med hensyn til masseudlevering af medicin har vi jo VetStat. Men jeg vil bare sige til ministeren, at det er jo derfor, vi ved, den er gal, fordi vi trods alt får det registreret.

Det er jo ved at være sent på aftenen, så jeg vil bare slutte med at sige til ministeren, at jeg tror, ministeren kom mig til undsætning med lidt misforstået, men sandsynligvis velment nænsomhed, da ministeren sagde, at det var, fordi det var sent på aftenen, at jeg kom til at tage apotekerlovgivningen og andre love med i mine betragtninger. Jeg må gøre en tilståelse: Det var sådan set med helt velberåd hu, og hvis ville sandsynligvis også have gjort det, jeg ved det havde været i morges, vi havde haft debatten. Det var sådan set med koldt overlæg, jeg drog det ind i debatten.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning, og nu kan jeg se, at hr. Henrik Dam Kristensen også vil på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Først en tak for ministerens svar om VetStat.

Jeg kan tilslutte mig det, hr. Keld Albrechtsen sagde. Det er jo netop, fordi vi kender til tallene, at vi også kender til de sager, der har været fremme i pressen, og jeg tror ikke, der er nogen politiker, som arbejder inden for dette fagområde, som ikke har sagt, at nu skal der altså strammes op.

Men det, jeg egentlig savner, er: Ministeren kan høre, at der er et flertal, som synes, det er en ganske god idé at tage emner om dyrevelfærd med i sundhedsrådgivningsrapporterne, uanset om det ligger i lovforslaget på nuværende tidspunkt. Hvad er ministerens holdning til det? Vi nævnte det fra Dansk Folkepartis side i vores ordførertale, vi hørte SF's ordfører nævne det i sin tale, og oven i købet er det således, at også de, som lovforslaget omfatter, nemlig dyrlægerne, Den Danske Dyrlægeforening, bakker op om et sådant forslag.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg forstår godt, at ministeren gerne vil holde de forskellige lovforslag adskilt, og de, der er udgået fra Justitsministeriet, hører selvfølgelig hjemme under justitsministeren. Men ministeren kan selvfølgelig ikke fortænke Folketinget i, at vi godt vil kigge på sammenhængen i tingene. Det er ikke det samme, som at der måske her og nu skal gøres noget ved dyrevelfærdsloven, men tingene hænger jo sammen.

Så må jeg også anholde, at dyrlægeloven ikke har noget med dyrevelfærd at gøre, for så er der i hvert fald noget, jeg fuldstændig har misforstået. Eksempelvis kan anmeldelsespligten da have noget med dyrevelfærd at gøre, og en række af de ting, som vedrører medicin, kan da også have noget med dyrevelfærd at gøre. Det er måske i lidt overført betydning, men det har de nu.

Jeg har ikke kunnet følge spørgsmålet om landevejsdyrlæger særlig tæt – ja, det hedder ikke motorvejsdyrlæger, det hedder landevejsdyrlæger. Der bor ikke så mange bønder langs med motorvejene, så det hedder landevejsdyrlæger. Jeg har ikke kunnet følge udviklingen, men det er rigtigt, at det var noget, jeg var voldsomt optaget af, mens jeg var minister, og derfor synes jeg, vi skal kigge på det.

Til sidst vil jeg godt deltage i den undren, som et par andre ordførere også har givet udtryk for. Jeg har også kunnet høre ordførere for partier, som tilsammen har godt på den anden side af 90 mandater, sige til ministeren heroppefra, at det var måske spændende, hvis vi kunne

få en situation, hvor både den besætningsansvarlige og den ansvarlige dyrlæge en gang om året med deres underskrift kunne bevidne, at tingene er i orden. Det ville være rart lige at høre kommentarerne fra ministeren til det.

Kl. 21.55

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Vi har jo i dag princippet om sundhedsrådgivningsaftaler, som næppe er nogen ubekendt: Systemet, hvor man, for så vidt angår svinebesættninger, har en aftale om, at dyrlægen kommer fast til besætningen en gang om måneden og derudover selvfølgelig efter behov.

Der er ikke nogen tvivl om, at hvis man – og det er jo det, vi snakker om – vil udvide sundhedsrådgivningsaftalen til at få et bredere sigte, bl.a. hele dyrevelfærdsproblematikken, vil det muligvis give nogle gevinster, men selvfølgelig med garanti også en stigende udgift for den enkelte besættningsejer. Derfor tror jeg, vi skal afveje, hvordan vi kan finde et system, som vil være acceptabelt, for jeg tror, vi alle sammen er optaget af, at det skal kunne bidrage i positiv retning, og det må vi så prøve at vurdere.

Jeg skylder Kristendemokraternes ordfører et svar – nu er han måske ikke i salen, men alligevel for en ordens skyld: Den interaktive sundhedsrådgivning, der er lagt op til i forslaget, nemlig den model, hvor man får mulighed for at førstegangsbehandle, er bundet op på så utrolig strenge krav i den forsøgsperiode, som kommer til at køre et års tid, at jeg ikke ser nogen risiko. Jeg fornemmede, at hr. Mogens Nørgård Pedersen måske var lidt usikker på det, men vi vil selvfølgelig beskrive det meget nøje, og det er i øvrigt også beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, hvad det indebærer.

Når vi efterfølgende har vurderet, hvilke positive sider modellen har, vil vi få lejlighed til at træffe en endelig beslutning, men jeg synes selv, at der også ud fra nogle dyrevelfærdsmæssige overvejelser ligger en gevinst i modellen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Henrik Dam Kristensen for en kort bemærkning og efterfølgende hr. Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Svaret til Kristendemokraterne kunne jo sådan set også have været svar til mig, for jeg spurgte

om nøjagtig det samme og påpegede, at vi ikke afviste modellen fra Socialdemokratiets side, men at ministeren skulle udfolde store pædagogiske evner for at overbevise os om, at det var et skridt i den rigtige retning.

Så vil jeg egentlig gerne kvittere for ministerens svar, for jeg hørte i realiteten ministeren sige, at det måske ikke var nogen tosset idé, som blev præsenteret fra en række partiers side, men ministeren var lidt bange for bureaukratiet.

Det tror jeg sådan set kan forene os alle sammen. Vi skal ikke lave en hel masse nyt bureaukрати, og jeg forestiller mig faktisk ikke en masse ny bureaukрати. Jeg forestiller mig i realiteten bare at få det element puttet ind i forslaget – om det skal være en gang om måneden, eller om det skal være en gang om året, kan vi da sætte os ned og diskutere – at den besætningsansvarlige og den ansvarlige dyrlæge skriver under på, at på denne bedrift er tingene i orden, og så sender man det ind til direktoratet, så bureaukratiet er vel ikke ret meget mere end et frimærke og en underskrift, efter hvad jeg kan se.

Jeg tror, det vil være moralsk opbyggende, hvis man gør det, og jeg vil gerne kvittere, i hvert fald på egne vegne, for det svar, som ministeren gav.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning og derefter hr. Christian H. Hansen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes også, det er en fornuftig udvikling i diskussionen, hvis vi kan få den bragt ned til, at vi kun skal have afklaret, om der er noget bureaukрати i det.

Men jeg vil bare spørge, om det forhold, at man skal underskrive en sådan erklæring, kan medføre noget synderligt bureaukрати. Det kan jeg altså ikke se, for der er jo ikke tale om, at der skal foretages yderligere besøg. Der skal ikke gøres andet, end at man med et bestemt periodisk mellemrum skal underskrive en erklæring, så umiddelbart har jeg i hvert fald svært ved at se, hvor bureaukratiet kommer ind i billedet, og det er jo også derfor, forslaget er fremkommet, fordi det netop er en måde til at skabe en højere grad af uafhængighed og en større grad af kontrollerbarhed, som ikke er bureaukratisk. Men det må vi få afklaret under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det skal være en kort bemærkning til ministeren, og den skal gå på det, som blev nævnt om, at denne indrapportering kunne give noget bureaukrati.

Jeg synes, jeg hørte, det blev sagt, at det kunne blive økonomisk belastende for besætnings-ejerne. Ministeren må have mig undskyldt, hvis det ikke er rigtigt, men jeg synes, jeg hørte det, og det skurrer lidt grimt i mine ører, når vi taler om velfærd for dyr, som vi jo faktisk også gør. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, jeg siger nu, er ordret citeret fra Den Danske Dyrlægeforenings forslag:

»Såfremt der stilles krav om, at der i den regelmæssige sundhedsrådgivningsrapportering gøres notater om velfærdsforhold og stilles krav om udarbejdelse og indsendelse af en årlig statusrapport, der både indeholder sundheds- og dyrevelfærdsmaessige oplysninger, vil antallet af velfærdsbesøgene kunne blive mere målrettet, og dermed kunne der opnås en langt større benefice af 5-pct.s-besøgene.«

Jeg kan ikke se, at disse bemærkninger indeholder nogen som helst form for bureaukrati, ud over at man noterer noget på et skema.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 11. december 2003, kl. 9.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 22.02